

Arrest

nr. 256 850 van 21 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, u bent Azeri van origine en woonde steeds in de stad Hashtrud in de provincie Oost Azerbeidjan. U studeerde af van de middelbare school en werkte als lasser en taxichauffeur. U bent alleenstaand.

U was een praktiserend sjjiitisch moslim tot u zich zes jaar geleden, toen u aan schizofrenie begon te lijden, door het horen van stemmen afkeerde van de islam en begon te geloven in het universum. Via Instagram stond u in Iran in contact met andere gelijkdenkenden in Amerika, Noorwegen en België.

Een of twee jaar nadat u zich tot het universum bekeerde lichtte u uw vriendengroep in. Uw vrienden reageerden afkeurend maar desalniettemin bleef u vriendschappelijke contacten met hen onderhouden.

J. (...), één van uw vrienden die voor de Basij werkte, meldde u twee maanden voor uw vertrek uit Iran in dat de Basij plannen maakte om u te vermoorden. Daarop besloot u Iran te verlaten. Met een visum voor Bulgarije nam u in Teheran het vliegtuig om ongeveer drie maanden later op 17 oktober 2019 in België aan te komen. Op 22 oktober 2019 meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming, dat op 24 oktober 2019 geregistreerd werd.

Bij terugkeer naar Iran vreest u door de Basij gedood te worden omwille van uw apostasie.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van uw shenasnameh, uw rijbewijs, uw melikaart, een attest van uw huisarts, een verslag van uw psychiater en vijftientig pint-outs van uw Instagramaccount neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en uit de neergelegde stukken blijkt immers dat u aan schizofrenie lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud duidelijk gemaakt dat het CGVS op de hoogte is van uw medische aandoening en dat u het steeds moest melden indien u op een bepaald moment moeilijkheden ondervond. U stelde evenwel dat uw psychologische problemen geen probleem gingen vormen (CGVS, p.2,3). Desalniettemin werd het persoonlijk onderhoud in duur beperkt, werden u eenvoudige vragen gesteld en werden de vragen indien nodig herhaald. Uit het verloop van het onderhoud bleek dat u in staat was om de vragen te begrijpen en er ze op een duidelijke wijze te beantwoorden. Op geen enkel moment gaven u of uw advocaat aan dat u moeilijkheden ondervond omwille van uw psychologische aandoening, noch kon dit uit de gang van het onderhoud afgeleid worden. Evenmin kan er uit de medische attesten begrepen worden dat u ten gevolge uw aandoening niet in staat zou zijn om afdoende verklaringen over uw asielmotieven af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Iran vreest u vermoord te worden door de Basij omdat u zich van de islam afkeerde (CGVS, p.4).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst zijn de vervolgingsfeiten waarop u uw terugkeervrees baseert allerm minst aannemelijk. U diende Iran te verlaten omdat de Basij u wilde vermoorden omwille van uw geloofsafval. Dat de Basij op de hoogte kwam wijt u aan uw vrienden. Vier jaar geleden lichtte u uw vrienden in die het of rechtstreeks de Basij vertelden of het op hun beurt tegen andere mensen vertelden tot de Basij het te weten kwam, zo zegt u (CGVS, p.8). Hoe de Basij het te weten is gekomen blijkt u echter niet te weten ondanks uw verklaring dat een vriend van u op de hoogte is van uw dossier bij de Basij (CGVS, p.8,9). Hoe dan ook mag het verbazen dat u zomaar openlijk tegen uw vrienden uw apostasie meedeelde (CGVS, p.8). Niet alleen u, ook uw vrienden waren gelovige moslims en één ervan werkte zelfs voor de Basij, de Iraanse zedenpolitie. Dat u later stelt dat ze niet supergelovig zijn en dat ze soms alcohol dronken neemt niet weg dat u een groot risico nam om uw gelovige vrienden uw geloofsafval toe te vertrouwen (CGVS, p.8,9,10). Dat ze de wending in uw gedachtegoed afkeurden hoeft dan ook niet te verbazen (CGVS, p.8). Gevraagd waarom u het risico nam om uw vrienden deelgenoot te maken van uw nieuwe geloofsovertuiging antwoordt u eenvoudigweg "we praten en discussiëren, het is gebeurd" (CGVS, p.9). Dit antwoord valt geenszins te verzoenen met uw besef dat afvalligen volgens de islam gedood moeten worden (CGVS, p.9). Dat u schijnbaar niet eens stilgestaan heeft bij het risico dat u nam ondermijnt dan ook sterk het geloof in uw verklaringen. Evenzo mag het verwonderen dat hoewel uw gelovige vrienden uw geloofsafval veroordeelden er niets in jullie relatie veranderde. Meer nog, in de daaropvolgende bijeenkomsten trachtte u uw vrienden opnieuw van uw zienswijze te overtuigen (CGVS, p.8,9,10). Niet alleen mag het weerom verbazen dat u in een land als Iran dat doordrongen is van de islam na een eerste afwijzende reactie van gelovige moslims nog steeds tracht hen tot uw gedachtegoed te bekeren, ook kan u allerm inst een overtuigende weergave van een dergelijke discussie geven. U kan slechts zeggen dat u hen zei dat u niet in de hel en het paradijs gelooft en dat jullie daarentegen in jullie zelf, in de vrede en in de vriendschap moeten geloven. Hun reactie was dat u als ongelovige naar de hel zou gaan (CGVS, p.9,10). Aangezien deze twee zinnen bezwaarlijk een gesprek laat staan een discussie genoemd kunnen worden werd erop aangedrongen dat u een hele discussie zou weergeven. U bleek

daartoe niet in staat (CGVS, p.9,10). Deze vaststelling schaadt niet alleen uw voorstelling van de wijze waarop de Basij uw bekering te weten kwam maar doet ook ernstig twijfelen aan uw bekering op zich. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat u geen eenduidige verklaringen kan afleggen over uw vrienden. Zo meent u eerst dat uw vrienden J. (...), Y. (...), E. (...), M. (...) en H. (...) heten, terwijl u eraan toevoegt dat het er nog een paar zijn die u zich niet meer herinnert (CGVS, p.8). Wat later heeft u in uw opsomming H. (...) door A. (...) vervangen (CGVS, p.12). Uw beperkte kennis van uw vriendengroep die u nochtans voldoende vertrouwt om uw apostasie aan te vertellen haalt het geloof in uw bekering verder onderuit.

Verder is het opvallend dat u ingelicht over de ophanden zijnde moordpoging door de Basij weinig doeltreffende maatregelen neemt u tegen deze plannen te beschermen. Hoewel u beslist het land te verlaten blijft u de twee maanden voor uw vertrek gewoon werken als taxichauffeur en woont u in uw eigen huis in Hastrod. Als enige maatregel parkeert u uw wagen niet meer op straat (CGVS p.10-11). Dat het nieuws dat een machtige overheidsorganisatie u wilt vermoorden u niet tot meer voorzichtigheid aanzet is zeer verwonderlijk. Evenzo mag het verbazen dat u, een gekende apostaat die ze uit de weg willen ruimen, het risico neemt om gewoon met uw eigen paspoort in de nationale luchthaven van Teheran het vliegtuig naar een buitenlandse bestemming te nemen. Uw verklaring dat de smokkelaar u verzekerde dat er niets ging gebeuren omdat u geen problemen had met de [reguliere] politie kan u opmerkelijke demarche toch niet geheel verklaren (CGVS, p.12). Tot slot kunnen er ook vragen gesteld bij de actie van de Basij. Zo legt u er weinige consistente verklaringen over af. Waar u eerst vertelt dat uw vriend u waarschuwde dat de Basij van plan was u te vermoorden beweert u later dat het plan eruit bestond drugs in uw auto te leggen en u vervolgens te arresteren (CGVS, p.9,10). Ook kan uw voorstelling van de werkwijze van de Basij niet overtuigen. Gevraagd waarom ze een dergelijk plan op poten zouden zetten om u te doden of in de val te lokken wanneer u als afvallige ook omwille van uw geloofsafval vervolgd kan worden antwoordt u slechts dat dit hun manier van werken is zonder dat u er een verklaring voor aanreikt (CGVS, p.10). Het geloof in de vervolgingsfeiten waaraan u uw terugkeervrees ontleent wordt omwille van deze verklaringen ernstig geschaad.

Daarnaast kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw nieuwe geloofsovertuiging. Gevraagd waar u in gelooft legt u uit dat u gelooft in de verbondenheid van het universum met de mensen, dat mensen kunnen waarmaken wat ze denken, dat alles draait om wat we vandaag doen en dat je je gevoelens moet volgen om leukere en nieuwe dingen te ontdekken (CGVS, p.5). Niet alleen lijkt uw uitleg veraf te liggen van een goed onderbouwde geloofsovertuiging ook valt het op dat uw uitspraken haast letterlijk overeenkomen met de berichten die u postte op uw Instagramaccount. Deze berichten zijn een verzameling van overgenomen wijsheden en spreuken, die voornamelijk het belang van het geloof in jezelf benadrukken. Hoewel er zeker niet vanuit gegaan dan worden dat het niet mogelijk is waarde te hechten aan deze wijsheden en er vergelijkbaar aan een religie gedragsregels en spiritualiteit uit te halen zijn, moet er in uw geval op gewezen worden dat u zeer vaak, wanneer u gevraagd werd om verduidelijking over uw nieuw verworven zienswijze deze wijsheden eenvoudigweg reciteerde zonder de betekenis van deze woorden voor u te kunnen duiden (CGVS, p.6,7,8). Dat u niet in staat bent uw huidige geloofsovertuiging uiteen te zetten zonder terug te grijpen naar de voorgesproken woorden doet vragen rijzen bij uw innerlijke overtuiging. Uw voorstelling dat u daadwerkelijk de islam verlaten heeft voor het geloof in het universum wordt verder geschaad doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het bestaan van een god in uw nieuwe overtuiging. Zo beweert u op het CGVS dat u niet gelooft dat er een god is, terwijl u bij de DVZ nog stelde dat u niet weet of god bestaat of niet (CGVS, p.7; Vragenlijst CGVS vraag 5). Gewezen op deze discrepantie verklaart u dat u uw uitspraak bij de DVZ deed uit respect voor de gelovigen (CGVS, p.11). Deze vergoelijking overtuigt niet. U omschrijft uzelf immers als iemand die opkomt voor uw mening en beweert dat u uw religieuze vrienden in Iran inlichtte over uw nieuw verworven inzichten. Dat u dan niet u tezamen met uw geloofsafval en bekering tot het universum uw werkelijke visie over het bestaan van een god kan vertellen bij de DVZ is allesbehalve aannemelijk (Vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p.8). Ook slaagt u er niet in een duidelijk antwoord te bieden op een van de grote vragen waarop uw oude geloof wel een antwoord formuleert, namelijk is er leven na de dood. Hoewel u meermaals deze concrete vraag gesteld wordt geeft u afwisselend ontwijkende en nietszeggende antwoorden (CGVS, p.7). Tenslotte kunnen uw verklaringen over uw contacten met andere gelijkgestemden niet overtuigen. U verklaart dat u vanuit Iran contact had met buitenlanders wiens zienswijze met de uwe overeenkomen (CGVS, p.7). Vreemd genoeg weet u maar één van die buitenlanders bij naam te noemen, namelijk S. (...) (CGVS, p.7). Met deze S. (...) was u goed bevriend en communiceerde u in het Engels over elkaars denkwijze en ideologie. De ideologie van S. (...) kan u echter weer alleen aan de hand van een sloganese spreuk verwoorden (CGVS, p.7). Aangezien u beweert dat u nog steeds beschikt over uw gesprekken die u vanuit Iran met S. (...) had werd u gevraagd deze gesprekken aan het CGVS over te maken. Hoewel u de vraag van het CGVS om deze stavingstukken aan te dragen met "geen probleem" beantwoordde liet u na dit te doen (CGVS, p.9). Bij gebrek aan overtuigende verklaringen van zowel uw geloofsovertuiging over het universum als uw

contacten met medegelovigen slaagt u er niet in aan te tonen dat u daadwerkelijk de islam verruilde voor uw nieuwe zienswijze.

Voorts legt u ook geen overtuigende verklaringen af over uw paspoort en reisweg. U beweert dat uw paspoort gestolen werd in Brussel na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Vreemd genoeg werd bij de registratie van uw verzoek expliciet op uw bijlage 26 vermeld dat u zonder enig identiteitsdocument het land binnenkwam. Uw verklaring hiervoor met name dat ze u er bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet naar vroegen is gezien de expliciete vermelding niet aannemelijk (CGVS, p.4). Evenzo kan er niet meegegaan worden in uw redenering dat u geen bewijs van de diefstal kan neerleggen omdat de lokale politie van Brussel uw aangifte weigerde daar u het Nederlands of het Frans niet machtig bent (CGVS, p.4). Dat de lokale politie geen beroep deed op een tolk om uw klacht te kunnen noteren of dat u die het Engels redelijk goed beheerst zich niet in deze taal kon uitdrukken is zeer eigenaardig (CGVS, p.7). Uw ontoereikende verklaringen over uw paspoort doen vermoeden dat u dit stuk doelbewust wilt achterhouden omdat het niet strookt met bepaalde van uw verklaringen. Het gegeven dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reisweg wijst in dezelfde richting. Zo liet u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat u rechtstreeks vloog van Iran naar Bulgarije, terwijl u op het CGVS vertelt dat u van Iran naar Turkije ging en vervolgens de bus nam van Turkije naar Bulgarije (CGVS, p.3,4; Vragenlijst DVZ vraag 32)

Gelet op bovenstaande bevindingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw bekering noch aan de vervolgingsfeiten die uit deze bekering voortgevloeid zouden zijn. Evenmin kan er aangenomen worden dat men bij uw terugkeer naar Iran louter op basis van uw berichten op Instagram geloofsafval zou opmaken. Zoals eerder gesteld post u algemene spirituele boodschappen, die onder meer door uw broer H. E. (...) die nog steeds in Hashtrood verblijft geliket worden. Bovendien heeft u uw Instagramaccount volledig afgeschermd. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De kopieën van uw shenasnameh, uw rijbewijs en uw mellikaart staven slechts uw identiteit. De vijftienvintig pint-outs van uw Instagramaccount werden hierboven reeds besproken. Het attest van uw huisarts en het verslag van uw psychiater schetsen een ziektebeeld die geen uitstaans heeft met de motieven van uw verzoek. Indien u louter op basis van uw aandoening een beschermingsnood wenst in te roepen dient vastgesteld te worden dat medische problematieken geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat u zich voor de beoordeling van deze elementen dient te richten tot de hiertoe geëigende, in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziene procedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel".

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.1. In haar verzoekschrift onderstreept verzoekende partij haar vrees voor de Basij en stelt zij dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat die aantoonde dat haar terugkeervrees niet aannemelijk is. Zij werpt op dat *“het feit dat zijn vrienden niet supergelovig zijn en alcohol drinken niet betekent dat zij zich hebben afgekeerd van de islam en niet zouden verkondigd hebben dat hij zich had bekeerd”*, dat *“een bekering niets te maken heeft met rekening houden met risico”*, dat *“het feit dat verzoeker geen rekening heeft gehouden met de mening van andere personen geen motivering is voor de niet-aannemelijkheid van zijn terugkeervrees”*, dat *“het feit dat verzoeker trachtte om zijn vrienden te overtuigen van zijn geloof geen afdoende motivering is van de niet-aannemelijkheid van zijn terugkeervrees”*, dat *“de manier waarop het wordt gesteld door verwerende partij, namelijk dat gelovige moslims in Iran zich niet zouden bekeren, net een extra argument is dat de terugkeervrees van verzoeker terecht is”*, dat *“verzoeker zich heeft bekeerd”* en dat *“het gebrek aan uitleg van verzoeker niet kan uitgelegd worden als een gebrek aan waarachtigheid in het verhaal van verzoeker”*, dat *“de mening van verwerende partij over wat een goed onderbouwde geloofsovertuiging is niet kan beschouwd worden als afdoende motivering van een eventueel gebrek aan waarachtigheid in het verhaal omtrent de bekering van verzoeker”* en dat *“de manier hoe dit geloof wordt beleden een keuze van verzoeker is en niet gebruikt kan worden als motivering van een eventueel gebrek aan waarachtigheid in het verhaal van verzoeker”*.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat verwerende partij in de bestreden beslissing uitgebreid motiveert dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor de Basij die haar wilde vermoorden omwille van haar geloofsafval en dit omdat (i) verzoekende partij niet kan overtuigen omtrent de manier waarop de Basij op de hoogte zou zijn gekomen van haar geloofsafval, namelijk via haar vrienden, aangezien (a) het gelet op het hiermee gepaard gaande risico niet aannemelijk is dat verzoekende partij, zelfs indien haar vrienden niet ‘supergelovig’ zouden zijn en soms alcohol dronken, haar niettemin gelovige vrienden haar geloofsafval zou toevertrouwen temeer nu één van haar vrienden zelfs voor de Basij werkte, (b) het verder evenmin aannemelijk is dat verzoekende partij in een land als Iran dat doordrongen is van de islam na een eerste afwijzende reactie van gelovige moslims nog steeds tracht hen tot haar gedachtegoed te bekeren, (c) verzoekende partij er

bovendien niet in slaagt een overtuigende weergave te geven van de discussie met haar gelovige vrienden toen zij trachtte hen te bekeren en (d) zij ten slotte ook nog inconsistente verklaringen aflegde over de namen van deze vrienden waarbij zij tevens aangaf zich een paar niet meer te kunnen herinneren, terwijl zij nochtans deze vriendengroep voldoende bleek te vertrouwen om haar apostasie aan te vertellen; (ii) het niet aannemelijk is dat verzoekende partij ingelicht over de ophanden zijnde moordpoging door de Basij weinig doeltreffende maatregelen nam om zich tegen deze plannen te beschermen en nog twee maanden voor haar vertrek gewoon bleef werken als taxichauffeur, in haar eigen huis in Hastrood bleef wonen en vervolgens nog het risico nam om gewoon met haar eigen paspoort in de nationale luchthaven van Teheran het vliegtuig naar een buitenlandse bestemming te nemen; (iii) verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over de actie van de Basij, nu zij eerst stelt dat haar vriend haar waarschuwde dat de Basij van plan was haar te vermoorden en zij later dan weer beweert dat het plan eruit bestond drugs in haar auto te leggen en haar vervolgens te arresteren; (iv) haar voorstelling van de werkwijze van de Basij evenmin kan overtuigen en zij niet verklaart waarom de Basij dergelijk plan op poten zouden zetten om haar te doden of in de val te lokken wanneer zij als afvallige ook omwille van haar geloofsafval vervolgd kan worden; (v) zij evenmin aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk de islam verruilde voor een nieuwe geloofsovertuiging, aangezien zij niet in staat blijkt te zijn haar huidige geloofsovertuiging uiteen te zetten zonder terug te grijpen naar de voorgekauwde woorden uit de spirituele wijsheden en spreuken die zij op haar Instagramaccount plaatste, zij voorts tegenstrijdige verklaringen aflegt over het bestaan van een God in haar nieuwe overtuiging, zij er evenmin in slaagt een duidelijk antwoord te bieden op de vraag of er volgens haar nieuwe geloofsovertuiging leven na de dood is en ook haar verklaringen over haar contacten met andere gelijkgestemden niet kunnen overtuigen; en (vi) verzoekende partij geen overtuigende verklaringen aflegt over haar paspoort en haar reisweg, hetgeen doet vermoeden dat zij haar paspoort doelbewust achterhoudt omdat het niet strookt met bepaalde van haar verklaringen. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij, in een poging voormelde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij nog verwijst naar de berichten op haar Instagramaccount en stelt dat niet werd onderzocht hoe deze berichten zullen worden beschouwd door de Basij, onderstreept de Raad vooreerst dat uit het voorgaande blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar bekering noch aan haar voorgehouden problemen omwille hiervan met de Basij. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk maakt dat men bij haar terugkeer naar Iran louter op basis van haar berichten op Instagram geloofsafval zou opmaken, aangezien het slechts algemene spirituele boodschappen betreffen, die bovendien onder meer door haar broer H. E. die nog steeds in Hastrood verblijft *geliket* worden. Dit geldt des te meer nu zij haar Instagram volledig afgeschermd heeft.

2.2.5. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.6. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 10 juli 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT